



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.X. Sancti Patris Benedicti. M.C.XXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

clesiam, atque inde Palatium Episcopale inducentibus.

Miraculum illico vigilantissimi Pastoris sese exhibuit, nihilque prius habuit, quam Clerum reformare, exemplum sanctitatis omnibus præferre, cunctos demereri, admirabili sese prudentia in omni ejus actione, juxta Zelum sanctissimum prodente, nemine non in tanto Principe summam animi demissionem, humanitatem & liberalitatem admirante, & verè paternum affectum agnoscente. *Ex Vita ejusdem Ms.*

Non sine prodigio servatæ hoc anno Moniales nostræ Montis Martyrum, veneno sæpius impetita, pane infecto, quem perditissima illa soror Maria Parisiensis dicta ope cacodæmonis pinserè consueverat, Monialibus voto sese Divo Carolo Borromæo obstringentibus, si ea peste, hominis (adeo pestilentis Monasterio) liberarentur, quod hoc etiam anno impetrarunt, & Maria illa, diu ipsamet & dæmone oblitantibus, pensione annuâ promissâ, procul accommodata fuit, ita ut de ejusdem improba vita nihil porro rescire possent, nedum intueri cogentur inque tot periculis & anxietate eidem convivere. *Ex Vita Bellovillariensis.*

Eligitur hoc anno Abbas Alcobatiæ Reverendissimus Dominus Antonius à Conceptione, vir præstantissimus, sub quo, ex insigni Doctissimorum virorum Conventu, duo præ alijs celebrati sunt R. P. Bernardus Brito Philippi III. Hispaniarum Regis in Regnis Lusitaniæ Archi-Historiographus, qui *duos Tomos Monarchiæ Lusitanæ à Lusitanis in admiratione habitos: effigies item Regum Lusitaniæ, Chronici Cisterciensis Libros sex: Commentaria in Michæam Prophetam:* & alia æquè erudita publicavit; & Franciscus Carreyro Sacræ Theologiæ in Universitate Coninbriensi publicus Antecessor, qui vel doctè ibidem Francisco Suarez (nostri sæculi oraculo) inter primarios meruit numerari. *Ex Monumentis Alcobatiæ.*

Moritur hoc anno haud minimum Bursfeldensis Congregationis nostræ decus Leonardus Rubenus sive Rubenius Abdinghofensis Cænobij Abbas & prædictæ Congregationis Præses Generalis, vir de Ordine meritissimus, &

relictis etiam ingenij & pietatis pulcherrimis monumentis clarissimus.

*IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. X.
Sancti Patris Benedicti. M. C. XXX.*

Rursum, Benedictino Sanguine sacranda fuit hoc anno, nostrorum infinitis laboribus tanto decursu sæculorum exulta Anglia. Fuit is, qui Anglorum salutem sanguine & vita potiorem habuit Venerabilis P. F. Joannes Robertus de Mervinia, unus ex primis Monachis, qui post Religionis Catholicæ in Anglia suppressionem, ad ejusdem reductionem operandam, à Reverendissimo Præsidente Apostolicæ Congregationis fuit destinatus, Vir magnæ constantiæ, Zeli præcipui, & charitatis; qui sævientè Londini peste gravissima, infectis & morientibus assistere, & Sacramenta ministrare, fidemque annunciare, pro Christo perseverantissima devotione, sustinuit; postquam sæpè sæpius è carceribus in exilium missus fuisset, tandem ob Fidei Catholicæ constantissimam professionem, sententiam capitalem & supplicium hilaris subiit, suoque proprio Sanguine, Christo Regi Regum livavit die 10. Decembris morte felicissima & in oculis cæli ipsius plurimum gloriosa, infinitum populo spectante periculosis laboribus finem imposuit, & felicissimum animum ad triumphos æternitatis dimisit. Ejus agonem fufius describit Antonius de Jeyes noster tomo 4. in Chronico Generali Ord. aitque inter omnes Religiosos, qui in Insula illa laborarunt, penè Principem reputari posse, quod ad laborem & fructum prædicationis attineret. Fuit autem quinquies captus, semper pro DEO & Religione mori paratissimus, & toties singulari DEI providentia ad multorum salutem dimissus & libertati redditus. Sexta vero vice comprehensus ipsa Dominica I. Adventus, cum in Catholici cujusdam viri domo, sacris operatus esset, octava die Decembris, quæ Conceptionis Immaculatæ DEIPARÆ Virginis honori sacra & solemnitas est, in Judicium productus, mira constantia & sapientia coram Judicibus rationem Fidei reddidit. Decimo Decembris ad locum Supplicij deductus, coram toto populo, Sacerdotem sese esse, &

*V. Joan
Robertus
de Mervinia.*

*Martyris
Apostolice
coro-
nat.*

*Insigne cæ-
li ipsius spe-
ctaculum.*

*Sancti viri
merita.*

Mona-

*Plausus
vnum.*

*Prodigiis
servantur
Reformata
Moniales.*

*Antonius
de Concep-
tione Abb.
Alcobatiæ.*

*Leonardus
Rubenus
Abb. Ab-
dinghofen-
sis.*

Monachum Ordinis S. P. Benedicti publicè professus, mox patibulo appensus est, ac postea semivivo exsecis intestinis, in quatuor scissis partes, cum alijs quatuor Catholicis, inter sedecim latrones, quorum unum in ipso Supplicij loco, per breve colloquium convertisse dicitur, glorioso Martyrio suum Apostolatam consecravit. *Vid. Jeyes, Reinerus, &c.*

Latronem in ipso supplicij loco convertit.

V. Placidus à S. Mauro.

Ex mortali hac vita ad gaudia transit hoc ipso anno Christi Confessorum, sanctæ memoriæ Venerabilis Pater F. Placidus à S. Mauro, Fulienfis celeberrimi in Regno Galliarum Monasterij Monachus. Hic Italus natione, cognita fama sanctitatis Fulienfis Congregationis Monachorum, quo feliciter ad vitam perfectiorem conderet, ad ipsum fontem recurrendum ratus, in ipso Congregationis tam sanctæ Archisterio suscipi rogavit & meruit. Ubi cum statim in magnam profecisset vitæ perfectionem, Infirmorum sibi demandatam curavit, plurimis annis magno cum solatio ægrotantium gessit; charitate siquidem insigni & per vigili erga Fratres fervens, promptus ad omnia servitia extitit, mansuetudine præterea tanta, tantaque animi demissione ut omnibus in delicijs esset, in tantis tamen occupationibus, ad opus DEI in choro promptissimus. Ita plurimos consumpsit annos, patientia invictus & mirabilis compassione. Proin veniente remunerationis hora, paucis ante obitum horis agonizans, Fratres sibi adstantes, ad officium Divinum persolvendum invitans, tanquam cygnus quidam moriendo concinens solemne illud: *DEUS in adiutorium meum intende* intonavit; quod persequentes Fratres, officium ejusmodi circa lectum adimpleverunt. Sacrosanctum Eucharisticum Sacramentum, pro Viatico, tremebundus, & blandis sermonibus, Christum præsentem alloquutus, solusque de repente à lectulo prosiliens cum incredibili humilitate genuflexus adoravit & sumpsit. In primo autem infirmitatis suæ limine, postremam suæ vitæ horam prædixit, scilicet non visurum se mortem, nisi prius videret finem diei Divo Tutelari suo Mauro sacri, uti & contigit, ipso S. Mauri Abbatis 15. Januarij mortuo, imo in Mauro & Benedicto Patre

Infirmarium Monasterij.

Moribundus, Deus in adiutorium præcinit.

Mortem prædixit.

suo felicissimè redivivo. *Carolus à S. Maria Phil. Malabayla, &c.*

Memorable, quod sub hoc fere tempus Venerabili P. F. Leandro à S. Martino juveni etiamnum, nec quo spectaret intelligenti contigit. Erat parentibus editus Hæreticis in Britannia, & cum ingenio esset florentissimo, præmaturè studijs litterarum applicitus, & quod tenui marisupio parentes essent, magnamque de ipso spem Magistri conciperent, ad studia pseudo-Theologica traductus, mira & magna olim, uti Professores ominabantur, contra Catholicos præstiturus. Insignierat ipsum Natura & Naturæ parens ea vultus gratia, formæ elegantia, ut quod Gregorio Magno, primo contutu Anglorum visum, Angelos appellandos, hoc in Leandro conduplicatum appareret. Accessit ingenij subtilitas, judicij acrimonia, vis tanta eloquentiæ quæ supra penè hominis naturam viderentur. Contigit sapius ut propter eximiam eruditionem, in Disputationibus publicis, in summa frequentia universitatis, de industria sæpe juveni, & quidem ex tempore dispuandi & argumentandi occasio & licentia à Professoribus præberetur, tanta omnium cum admiratione, ut fama dein latius sparsa, magni etiam Principes, tantum ut juvenem hunc audirent, Disputationibus interessè volupe ducerent, & qui audissent vix satiari possent. Verum quam gratum id cæteris, ita deinceps professoribus odiosissimum fuit, cum juvenis dictante procul dubio Numine talia in medium afferret argumenta, & quidem summè Theologica, quibus solvendis nemo omnino professorum sufficeret, & perurgente juvene omnes obmutescerent, obstupescerent, tanto majore Principum plausu, quanto majore Academicorum Doctorum confusione. Evocatus ab his non semel, & graviter oburgatus, quod Catholicus esset, & libris atque Magistris uteretur Catholicis, negavit, & pro virili se purgavit, imo ad sui purgationem testium satis, & quotquot haberet domesticos, omniumque suorum gressum conscios adduxit. Exarsere in curiositatem majorem, quotquot de hoc juvene audierant Britannia Mag-nates, ita ut quotiescunque disputandum

P. Leandro à S. Martino.

Forma invenit in computerat.

Ejus mira in disputando subtilitas.

Concursus ad juvenem Disputationes.

dum Theologicè & publicè essent, certatim & frequentissimi maximi undecunque Proceres concurrerent, & vel ab invitis extorquerent, ut in arenam Leander committeretur, ipso enixè deprecante, donec vel invitus, etiam ab invitis & in speciem simulantibus cogeretur, eodem semper successu, ut hoc triumphante, Doctores omnium sibilo exponerentur. Conclusum proin, secreto consilio, juvenem innocentem Universitate solemniter excludere, imo ut Hæreticum eicere, frustra illo deprecante & veniam rogante. Ita mœrore absorptum, rubentibus & turgentibus oculis Angelica facie juvenem contuitus & miseratus, quidam Societatis JESU Theologus, sæcularem indutus vestem, amanter alloquitur, causas tristitiæ sciscitatur, nihilque non ut mœrorem solaretur, pollicetur, donec captus ille benevolentia viri, sese totum expectorat. Rogavit argumenta Pater, & mirari satis non potuit, adeo docta, firma, prævalentia. *Et non potuere hæc solvere Tui Professores?* inquit. Ille: *Non potuerunt. Atqui, ait, Tu fortè poteris, qui sic argumentaberis. Minimè, respondit: nam ideo proposui, ut mihi solverentur. Sed quid, mi Juvenis, ait Pater, si reapse insolubilia sint, si Dictata Divina, si mera Veritates?* Ita attentum, attonitum & benevolentia captum,

Mira hominum potentia.

cum domum reverti præ erubescencia ipse dubitaret, facile ad suum persuasit hospitium, & prolixius informavit, optimè habitum, propriisque jam suis, imo Divinis captum argumentis, convictumque, ut facile persuaderet insidias & odia Professorum declinare, & quo digitum intenderet, eo verti, asserens in portu proximo navem consistere, quæ prima nocte secundiore vento aspirante in Hispanias vela factura esset, ibi non minus, quam inter navigandum, à se omni modo providendum. Annuit promptissimè juvenis, & Vespere ductus ad navim, altera mox die aspirante cœptis Numine, eo latior ex Anglia evolavit, quo certior de Vocatione sua Divinitus redditus, primà quâ in navi confederat nocte, raptus in extasim, animadvertente qui una navigaverat alio Societatis Patre, falsus quidem tunc est, mira quadam visione se recreatum,

In Hispanias concepitur.

de cætero prodere prohibitum, donec occasio se certa & causæ recitandi, quæ viderat, offerret. Ita in Hispanijs feliciter appulit, in Collegio Patrum Societ. Vallisoleti optimè accommodatus, perbenignè habitus, & studijs Theologicis adhibitus, in quibus paulo post ad miraculum profecit. Cætera paulo post, ipsius rei narrandæ mirabili occasione, Rom. Hayus, &c. & Congr. Angl. Scripsit.

Revelatio Divina.

In Gallijs magno nostrorum luctu Henricus IV. Franciæ Rex immani scelere à Sicario quodam in curru geminato lethali ictu vulneratus, nec multo post, sacris ritè munitus extinguitur, hoc ipso loco memorandus, tanquam mirificus Nostrorum fautor & protector; imo Genebrardi nostri in Christo Jesu filius, Fuliensium nostrorum & Reformatorum omnium Patronus singularis.

Henricus IV. Gall. Rex occ. fautor Ord. singularis.

In Hispanijs florent plurimi doctissimi simul & perfectionis opinione clarissimi, tam Vallisoletanæ quàm Cisterciensis familiarum nostrarum, è quibus Antonius à Perez noster, æque sanctissimus atque eruditissimus, de quo suo loco plura, & Chrysostramus Ruyz Hortensis Monachus Tyro-num director, & Prædicator verè Apostolicus, cujus ingenij monumenta diversa sunt: *Tractatus de Prælatorum onere & curâ*, nec non alius libet *de Præsentia DEI*. Et Hieronymus de Llamas Abbas Carraceranus, qui cum aliquando ægerrimus fessio S. Hieronymi, vestibus indui & sellâ gestatoriâ Choro inferri rogaret, nec impetraret, Deo questus tantum oratione potuit, ut à Monachis sub Matutinis, præfens, sanus, robustus & bene valens, ut apparebat, cumque alijs canens videretur, cunctis admirantibus & post Matutinas Laudes ad cellam ejus currentibus & qualiter illum conspexissent recitantibus, cum tamen modo in lecto adeo infirmum intuerentur. Respondit vir humilis: *A Spiritu actum, quod corpori negatum fuerat, & se in Spiritu in Choro fuisse.* E lucubrationibus hujus celebrantur: *Methodus Curationis animarum* sæpius in Hispanijs & Germania typo vulgatus liber, sed & libri Dialogorum duo. Vivere desijt vir præstantissimus hoc ipso anno 1610.

Antonius de Perez.

Hieronymus de Llamas.

Mirabilia absentis in Choro præsentia.

Moritur eodem anno gravibus excoctus

A a

coctus

Nicolaus le Franc Abb. Latiensis. coctus infirmitatibus Nicolaus le Franc Abbas Lætiensis meritisissimus, verè ubiuis latus in adversis, qui arctis quantumvis rebus sibi tamen suisque de necessarijs quasi detrahens in pauperes omnia effundebat. Is minima quavis statuta Ordinis ad amissim exacta & servata voluit, verè sæculo mortuus, cum omnia sæculi confortia vitaret, cumque suis non aliter atque minimus omnium viveret.

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. XI. Sancti Patris Benedicti. M. CXXXI.

B. Natalis Mars mon. Turonensis. **I**llustrissimum Gallia Sydus hoc Anno cœlis inseritur Beatissima memoria Natalis Mars, Majoris Monasterij prope Turones Monachus, sæculi nostri singulare ornamentum. Hic Gallus natione, Aurelianensis patria, à puero litterarum adhibitus studijs, in alma Parisiorum Urbe, in Divinis æquè atque humanis litteris excelluit, atque ibidem Gradum Licentiatum in Theologia accepit. Verum inanitatem mundi in tot considerans vanitatibus, solius Numinis servitio consecrare se statuit, & paulo post ad Majus se conferens Monasterium, S. P. N. Benedicti complexus Regulam, reddere, quod voverat, firmiter proposuit. Regulae proin ejusdem non in Monasterio solum, sed & extra cum Parisijs in Collegio ejusdem Monasterij resideret, observantissimus, nihil quidquam sine licentia Superioris dicti Collegij accipiebat, donec ad Monasterium suum se reciperet. Sed cupiens Regulam Sanctissimi Patris sui ad amissim observare, cum aliquot Monachis ejusdem Cœnobij, contulit se ad Prioratum Sancti Maglorij de Leonio in Minore Britannia, ubi Societatis Britannicæ fundamenta jecit, quæ Auctoritate Urbani VIII. Pontificis Maximi coaluit postea in Congregationem Sancti Mauri, in Comitibus Generalibus Ejusdem Congregationis, quæ habita sunt in festo Exaltationis S. Crucis, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo octavo, in Cœnobio S. Trinitatis de Vindocino. Fuit Natalis austerioris vitæ, Carnem macerabat cilicio, quod pene totum ejus corpus tegebat. Fuit singularis patientiæ, diutissimè acerbissima iliorum tormina patientissimè ferens, quæ il-

lum etiam à Missa celebranda, & Divino officio, non prohibere poterant. Fuit Prior Monasterij de Trougheto in Minore Britannia; cujus verba nihil nisi DEI amorem sonabant. Fuit insignis Verbi Divini præco, quo in munere, ut etiam in Confessionibus audiendis, multos è vitiorum sentina eduxit. Obijt anno 1611. satis juvenis, ætatis nimirum suæ, trigesimo quinto. Sepultusque est in Ecclesia dicti Prioratus S. Maglorij. Ad cujus tumulum multus fit populi concussus, ob sanitarum gratiam, quam DEUS, cum invocantibus conferre solet. Ejus corpus post aliquot annos effossum integrum & sine ulla corruptione inventum est. Ita ut hoc etiam novissimo tempore, in hoc novæ Congregationis Institutore, sanctissimum Legis latorem nostrum, in suis restituto cui ipse servierat Spiritu, intueamus, in Natali autem *Benedictus* verè *Redivivus* comprobetur. *Ex Vita, per Hug. Menardū.*

Piè vita functus est hoc ipso anno 1611. Venerabilis Pater Bernardus Colnagus celeberrimæ Societatis Jesu Presbyter sanctimonix & doctrina laude celebris, qui à Benedictinis, ut ipsi fatebatur, non uno in loco beneficia memoratu dignissima acceperat. Specimen è multis memorabile hoc imprimis: Cognoverat in Sylva quadam solitariam degere sanctimonix fama clarum ex Divi Benedicti Patris familia, qui Christi patientis in corde penas expertus immensis lanietetur doloribus: quem familiaris sibi lucrandum ratus, convenire non distulit & amicissimum nactus, remque plenius edoctus tantæ gratiæ admiratione accensus instantissimis precibus pulsare non desijt, donec idem sibi prædictus Pater à Numine impetraret. Impetravit, & ita quidem ut & ipse, tantorum particeps fieret dolorum, adeoque & meritorem. Quotiescunque proin ipsi concionanti de Pallione Domini sermo fuit, sexta quaque feria acerbissimum in latere cruciatum, & lethiferos in corde dolores per sensit, haud secus ac si lancea perfosset, immànè vulnus accepisset. Crescebat autem dolor præ magnitudine fervoris. Neque tunc solum sed quoties etiam Sacris operatus esset, cor sibi comprimifindique fontebat. Inde quoties ab altari

Miraculum gloriosum celebrat.

Corpus in corruptione.

Ven. Bernardus Colnagus Soc. P. P.

Miraculum gratia Benedictini.

Miraculum sibi citat.

Concessio nata.